

Alles wat je altijd al
had willen weten over
de Verenigde Naties

United Nations

الأمم المتحدة

Nations Unies

联合国

Naciones Unidas

Организация
Объединённых Наций

**Alles
wat je altijd al had willen weten
over de
Verenigde Naties**

(Voor jongeren van
10 tot 18 jaar)

Departement Informatie

United Nations

De Verenigde Naties: Inleiding

1. Wat is de “Verenigde Naties”?

De **Verenigde Naties** is een unieke organisatie van onafhankelijke landen die op vrijwillige basis samenwerken voor de wereldvrede en voor sociaal-economische vooruitgang. De VN ontstond officieel op 24 oktober 1945 met 51 lidstaten. Vandaag is het aantal leden gestegen tot 185. Geen enkel land heeft de VN ooit verlaten. Indonesië verliet tijdelijk de VN in 1965 naar aanleiding van een conflict met het aangrenzende Maleisië, maar het daaropvolgende jaar sloot het zich terug aan.

2. De VN is dus een soort wereldregering?

Fout. Regeringen vertegenwoordigen landen en volkeren. De VN vertegenwoordigt noch een bepaalde regering, noch een bepaald land. Het is een soort samenwerkingsverband van soevereine staten en het kan alleen doen wat de leden willen dat het doet. Het is meer een wereldforum, waar onafhankelijke landen samenkomen om globale onderwerpen die hen individueel en collectief aanbelangen te bespreken.

3. Is er een geheel van regels en principes die de VN leiden in haar werk?

Ja, het **Handvest van de Verenigde Naties**. Het is een soort constitutie die de rechten en plichten van iedere lidstaat verklaart en die uiteenzet wat er moet gebeuren om de doelstellingen die deze lidstaten zichzelf hebben opgelegd te bereiken. Wanneer een land lid wordt van de VN, aanvaardt het de doelstellingen en de regels van het Handvest. Vertegenwoordigers van 50 landen ondertekenden het VN-Handvest op 26 juni 1945 in San Francisco. Polen, dat geen vertegenwoordiger kon sturen omdat de naoorlogse samenstelling van de regering nog beslist moest worden, tekende later. Op die manier werd Polen het 51ste oorspronkelijke lid van de VN.

De Verenigde Staten, als gastland, werd gevraagd het oorspronkelijke exemplaar van het Handvest te bewaren. Het werd neergelegd in de Nationale Archieven in Washington, DC. Een getrouwe kopie van het Handvest is te bezichtigen in de VN-Hoofdzetel te New York.

September 1939. Zo zag Warschau eruit enkele weken na het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog. De oorlog maakte van een groot deel van Europa een puinhoop.

4. Wat zijn de doelstellingen van de Verenigde Naties?

De VN heeft vier hoofddoelstellingen:

- De vrede bewaren over heel de wereld;
- Vriendschappelijke betrekkingen tussen de lidstaten bewerkstelligen;
- Samenwerken om de leefomstandigheden van de armen te verbeteren, honger en ziekte bestrijden en het respect voor elkaars rechten en vrijheden aanmoedigen.
- Een forum vormen om de lidstaten te helpen deze doelstellingen te verwezenlijken.

5. Hoe begon de Verenigde Naties?

Het idee van de Verenigde Naties ontstond tijdens de verschrikkelijke dagen van de Tweede Wereldoorlog (1939-1945). Miljoenen mensen stierven. Miljoenen anderen waren verdreven uit hun huizen. Steden waren ruïnes geworden. De Wereldleiders, die samen besloten hadden de oorlog te stoppen, voelden sterk de noodzaak van een mechanisme dat zou helpen om vrede te brengen en dat toekomstige oorlogen zou voorkomen. Ze realiseerden zich dat dit enkel mogelijk zou zijn als alle landen samenwerkten via een wereldwijde organisatie. De Verenigde Naties zou die organisatie worden.

De Verenigde Naties ontstond niet van vandaag op morgen. Er waren vele jaren van planning nodig voor de Organisatie feitelijk in werking trad. Zo gebeurde het:

- Op 14 Augustus 1941, na een geheime ontmoeting aan boord van een oorlogsschip in de Atlantische Oceaan, maakten President **Franklin D. Roosevelt** van de Verenigde Staten en **Winston Churchill**, Eerste Minister van het Verenigd Koninkrijk een plan voor de wereldvrede bekend. Ze noemden dit plan **het Atlantisch Handvest**.

14 augustus 1941. President Franklin D. Roosevelt en Eerste Minister Winston Churchill tijdens een ontmoeting aan boord van de HMS Prince of Wales 'ergens op zee'. Deze historische ontmoeting was de eerste stap tot de oprichting van de Verenigde Naties.

- Op 1 januari 1942 ontmoetten vertegenwoordigers van 26 landen elkaar in Washington, DC. Ze ondertekenden er de **Verklaring van de Verenigde Naties**. Ze spraken af om samen te werken teneinde de oorlog te winnen en onderschreven het Atlantisch Handvest.
- In oktober 1943 ontmoetten vertegenwoordigers van China, de Sovjetunie, het Vere-

Jalta, USSR, 12 februari 1945. Joseph Stalin (tweede van links), Franklin Roosevelt (sprekend aan de rechterkant) en Winston Churchill beraadslagen op de Jalta-Conferentie. De drie leiders kwamen overeen om samen te werken aan de oprichting van de Verenigde Naties.

nigd Koninkrijk en de Verenigde Staten elkaar in Moskou, waar ze overeenkwamen om een organisatie van landen op te zetten die de vrede zou bewaren zodra de oorlog afgelopen was. Deze overeenkomst is bekend onder de naam **De Verklaring van Moskou**.

- In de zomer en de herfst van 1944 werden de eerste formele plannen voor een internationale organisatie gemaakt tijdens een conferentie in Washington, DC. Die bijeenkomst wordt vaak de **Dumbarton Oaks Conferentie** genoemd omdat ze plaatsvond op een landgoed dat zo heet.
- In februari 1945 hielden President Roosevelt, Eerste Minister Churchill en Sovjet-leider Joseph Stalin een conferentie in Jalta, in de Sovjetunie. Het was daar dat ze het eens werden over de manier waarop er gestemd zou worden in de Veiligheidsraad.

Lake Success, New York, november 1949. Mevrouw Eleanor Roosevelt, lid van de Amerikaanse delegatie, met een VN-poster over de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

Ze beslisten ook dat er een conferentie gehouden moest worden in San Francisco.

- Vertegenwoordigers van 50 landen woon- den de **Conferentie van San Francisco** bij (25 april - 26 juni 1945). Ze stelden het Handvest van de Verenigde Naties en het Statuut van het nieuwe Internationaal Gerechtshof op en keurden ze op 26 juni unaniem goed.
- Op 24 oktober 1945, nadat een meer- derheid van de stichtende leden, inclusief de vijf permanente leden van de Veilig- heidsraad, het VN-Handvest ondertekend had en erkende, was de 'Verenigde Na- ties' officieel geboren. Daarom wordt 24 oktober – de verjaardag van de VN – over de hele wereld gevierd als **Dag van de Verenigde Naties**.

6. Waar komt de uitdrukking "Verenigde Naties" vandaan?

De uitdrukking 'Verenigde Naties' was een idee van Franklin D. Roosevelt, President van de Ver- enigde Staten. In 1942 werd de term voor het eerst officieel gebruikt toen vertegenwoordig- ers van 26 landen de Verklaring van de Vere- nigde Naties ondertekenden. Op de Conferen- tie van San Francisco kwamen alle aanwezigen overeen om, als eerbetoon aan de enkele weken voor de ondertekening van het Handvest ge- storven President Roosevelt, de door hem voor- gestelde naam aan te nemen.

7. Was het de eerste keer dat zo'n organisatie gecreëerd werd?

Nee. De Volkenbond werd opgericht in 1919, vlak na de Eerste Wereldoorlog. Zoals bij de Verenigde Naties, was haar hoofddoel het be- waren van de wereldvrede.

Jammer genoeg werd niet elk land lid van de Bond. De Verenigde Staten, bijvoorbeeld, was nooit lid. Anderen die er later bij kwamen, verlieten de organisatie of slaagden er niet in om tot besluiten te komen. De Bond had bovendien niet de autoriteit om beslissingen op te leggen. Het falen van de Volkenbond versnelde het verloop van de conflicten die leidden tot de Tweede Wereldoorlog. Hoewel de Bond zelf faalde, bleef er toch die droom over een universele organisatie. Het resultaat was de Verenigde Naties.

8. Waar is de VN gevestigd?

De VN-Hoofdzetel bevindt zich in New York. Tijdens de eerste bijeenkomst van de Algemene Vergadering die plaats had te Londen werd beslist dat de permanente hoofdzetel van de Organisatie in de Verenigde Staten moest komen. De vier gebouwen die nu de VN-Hoofdzetel vormen, zijn het lage, gewelfde gebouw van de Algemene Vergadering, de 39 verdiepingen tellende toren van glas en marmer voor het Secretariaat, het lage rechthoekige Conferentiegebouw naast de rivier en de Dag Hammarskjöld Bibliotheek in de zuidwestelijke hoek van het terrein.

Het land en de gebouwen van de VN-Hoofdzetel zijn een internationale zone. Dit betekent dat de VN een vlag heeft en eigen veiligheidsagenten die het gebied onder toezicht houden, en dat ze haar eigen postzegels uitgeeft.

9. Hoe zit de VN in elkaar?

Het werk van de Verenigde Naties wordt over bijna heel de wereld uitgevoerd via zes hoofdorganen.

Dat zijn:

- De Algemene Vergadering

- De Veiligheidsraad
- De Economische en Sociale Raad
- De Trustschapsraad
- Het Internationaal Gerechtshof
- Het Secretariaat

Deze organen zijn gehuisvest op de VN-Hoofdzetel in New York, behalve het Internationaal Gerechtshof dat zetelt in Den Haag, Nederland.

14 andere Organisaties, bekend als Gespecialiseerde Organisaties, zijn verbonden met de VN. Zij werken in gebieden die gaan van gezondheidszorg, landbouw en postreglementeringen tot de meteorologie. Daarenboven zijn er nog 35 programma's, fondsen en speciale organen die verantwoordelijkheden hebben op specifieke terreinen. Deze organen vormen samen met de VN zelf en de Gespecialiseerde Organisaties vormen het Systeem van de Verenigde Naties.

10. Hoe wordt de Secretaris-Generaal van de VN benoemd? Wat is zijn rol?

De Secretaris-Generaal wordt benoemd door de Algemene Vergadering op aanbeveling van de Veiligheidsraad voor een periode van vijf jaar.

Er zijn slechts zeven Secretarissen-Generaal geweest sinds de VN opgericht werd:

- Trygve Lie (Noorwegen) 1946-1952
- Dag Hammarskjöld (Zweden) 1953-1961
- U Thant (Birma, huidige Myanmar) 1961-1971
- Kurt Waldheim (Oostenrijk) 1972-1981
- Javier Pérez de Cuéllar (Peru) 1982-1991
- Boutros Boutros-Ghali (Egypte) 1992-1996
- Kofi Annan (Ghana) 1997-

*Trygve Lie, Norway,
1946-1952*

*Dag Hammarskjöld, Sweden,
1953-1961*

*U Thant, Burma (Myanmar),
1961-1971*

*Kurt Waldheim, Austria,
1972-1981*

*Boutros Boutros-Ghali,
Egypt, 1992-1996*

Hoewel er geen geschreven regel bestaat, roteert het ambt van Secretaris-Generaal tegenwoordig onder de verschillende regionale groepen. Dit is gebeurd tijdens de laatste 25 jaar. Zo werd, na U Thant uit Birma (Azië) een West-europeaan Secretaris-Generaal (Kurt Waldheim, Oostenrijk). Hij werd opgevolgd door Javier Pérez de Cuéllar uit Peru (Latijns-Amerika). Ieder van hen was benoemd voor twee termijnen van vijf jaar. In 1992 werd Boutros Boutros-Ghali uit Egypte benoemd tot zesde Secretaris-Generaal van de Organisatie. Hij was gedurende één termijn benoemd en werd opgevolgd, in 1997, door Kofi Annan uit Ghana, een ander Afrikaans land.

De Secretaris-Generaal kan elk probleem waarvan hij meent dat het een bedreiging voor de wereldvrede vormt, onder de aandacht van de Veiligheidsraad brengen. Hij kan thema's voorstellen die besproken moeten worden door de Algemene Vergadering of eender welk ander VN-Organ. De Secretaris-Generaal speelt vaak scheidsrechter bij conflicten tussen lidstaten. Soms, als resultaat van zijn tussenkomst of goede diensten, worden de problemen opgelost zonder dat ze ooit door de Veiligheidsraad of de Algemene Vergade-

*Javier Pérez de Cuéllar,
Peru, 1982-1991*

*Kofi Annan, Ghana,
1997-*

ring besproken moeten worden of voordat het probleem escaleert tot een open conflict.

11. Wie betaalt er voor het werk van de VN? En hoeveel?

De leden van de VN, alle 185, betalen voor alles wat de VN doet. Er is geen andere bron van inkomsten.

Er zijn twee soorten budgetten bij de VN: Het gewone budget omvat de financiering van de kerntaken op het Secretariaat in New York en de plaatselijke kantoren overal ter wereld; het vredeshandhabingsbudget dient voor de financiering van verschillende operaties, vaak in risicogebieden overal ter wereld. De bijdragen van de lidstaten aan beide budgetten zijn verplicht. De leden betalen volgens een algemeen aanvaarde aanslagschaal. Die schaal is gebaseerd op de betalingsmogelijkheden van de landen, het nationaal inkomen en het bevolkingsaantal.

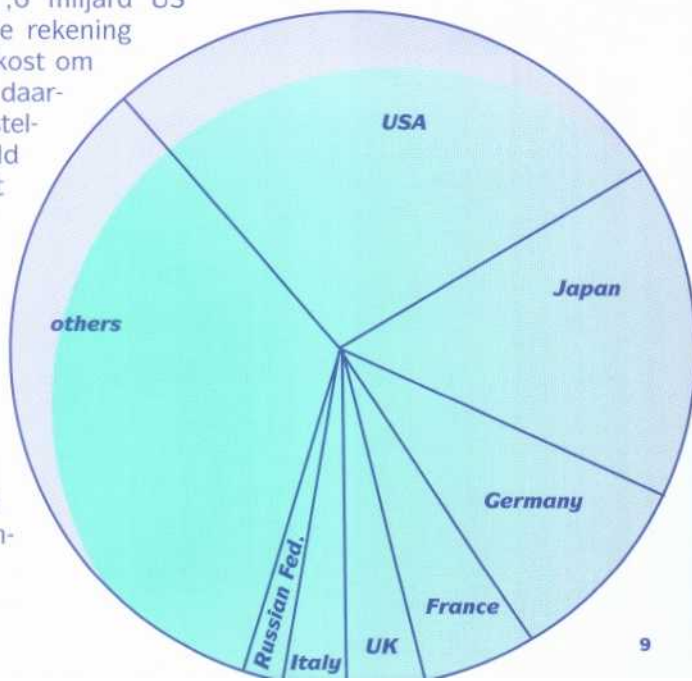
In 1997 bedroeg het gewone budget 1,3 miljard US Dollar per jaar. Dit is gelijk aan slechts 4% van het jaarlijks budget van de stad New York. Voor vredeshandhaving was het budget in 1996 1,6 miljard US Dollar. Als je ermee rekening houdt hoeveel het kost om oorlog te voeren en daarna de schade te herstellen, dan is het geld dat uitgegeven wordt aan vredeshandhaving goed besteed.

Het VN-Systeem besteedt ook ongeveer 4,5 miljard US Dollar aan sociale en economische ontwikkeling – met andere woorden, voedsel voorzien voor de hon-

De feiten:

"DE GROTE ZEVEN"

De Verenigde Naties worden betaald door de lidstaten. De zeven belangrijkste geldschieters van de VN in 1996 waren: Verenigde Staten (25%), Japan (15,6%), Duitsland (9%), Frankrijk (6,4%), Verenigd Koninkrijk (5,3%), Italië (5,2%); en de Russische Federatie (4,3%). Samen nemen zij meer dan 66% van het reguliere VN-budget voor hun rekening.

gerigen, kinderen inenten tegen dodelijke ziekten, het irrigeren van gronden en het beschermen van het leefmilieu tegen verdere vernietiging. Dit geld wordt bijeengebracht en uitgegeven door verschillende VN fondsen en programma's – het VN-Kinderfonds (UNICEF), het VN-Ontwikkelingsprogramma (UNDP), het VN-Bevolkingsfonds (UNFPA) en het Wereldvoedselprogramma (WFP) – via vrijwillige bijdragen van lidstaten. Dit komt neer op 0,8 US Dollar per persoon over de hele wereld. Aan de andere kant bedroegen in 1994 de militaire uitgaven van alle regeringen samen 778 miljard US Dollar – dit is gelijk aan 134 US Dollar per persoon.

12. Welke talen gebruikt de Verenigde Naties?

De officiële talen die gebruikt worden bij de Verenigde Naties zijn Arabisch, Chinees, Engels, Frans, Russisch en Spaans. De werktalen zijn Engels en Frans.

Een afgevaardigde kan spreken in één van de officiële talen; zijn woorden worden simultaan vertaald in de andere officiële talen. De meeste VN-documenten worden ook in alle 6 officiële talen uitgegeven. Soms kan een afgevaardigde er de voorkeur aan geven om een toespraak te houden in een niet-officiële taal. In zulke gevallen moet de delegatie in kwestie een interpretatie of een vertaling van de toespraak voorzien

in één van de officiële talen. Stafleden van het VN-Secretariaat gebruiken Engels ofwel Frans als hun werktalen. Met andere woorden, iedereen die werkt

Een blik op het terrein dat gekozen werd voor de VN-Hoofdzetel, vanuit Tudor City aan de 41ste Straat in noordelijke richting kijkend naar de 48ste Straat.

voor het Secretariaat moet ofwel het Frans, ofwel het Engels (of beide) perfect beheersen.

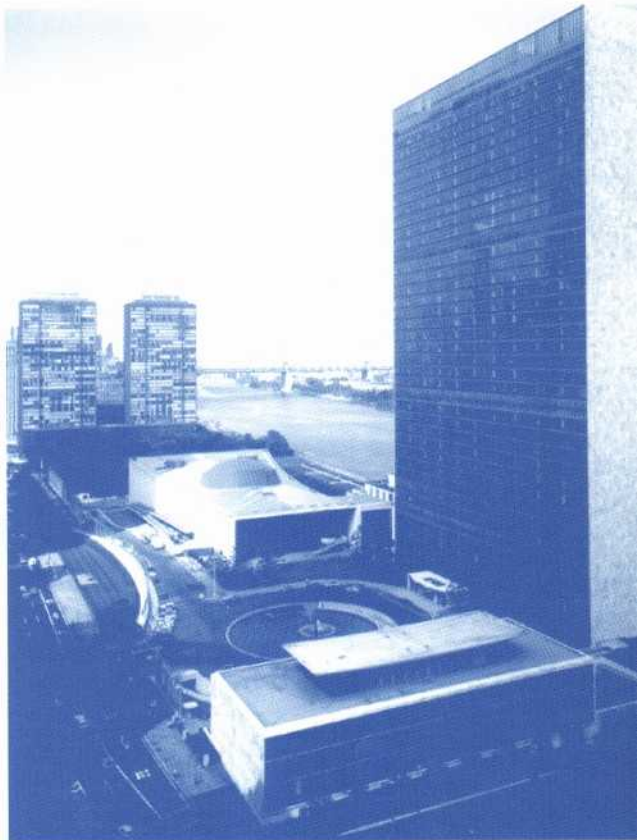
DE FEITEN:

HET GEBOUW DAT VERREES OP DE PLAATS VAN EEN SLACHTHUIS.

Hoewel de Algemene Vergadering tijdens haar eerste zitting in Londen in 1946 beslist had om de VN-Hoofdzetel in de Verenigde Staten onder te brengen, was New York niet de eerste keuze van het comité dat gevraagd was een terrein te kiezen. Het overwoog steden als Philadelphia, Boston en San Francisco. Zelfs toen New York gekozen werd, had

het Comité enkele terreinen ten noorden van de stad op het oog. Wat hen er uiteindelijk toe bracht te beslissen voor het huidige terrein was een schenking van 8,5 miljoen US Dollar die John D. Rockefeller Jr. op het laatste moment ter beschikking stelde voor de aankoop van het terrein aan de 1st Avenue. Later schonk de stad New York bijkomende gronden.

Het terrein dat werd gekozen voor de VN-Hoofdzetel was een vervallen gebied met slachthuizen, lichte industrie en een spoorweg garagegebouw. Vrachtwagens denderden af en aan op de 1st Avenue aan de ene kant, en auto's raasden langs de East River Drive – sindsdien

De VN-Hoofdzetel in New York zoals hij er vandaag staat.

Wie, als niet de Verenigde Naties...?

De Verenigde Naties is noodzakelijk in de vooruitgang van ontwikkeling en vrede in de wereld. Kinderen worden ingeënt tegen ziekten, vluchtelingen worden geholpen om in veiligheid te blijven en terug te keren naar huis, landbouwers worden aangeleerd hoe ze voedzame gewassen moeten telen, er wordt gewaakt over de verspreiding van nucleaire wapens. En van Angola tot het Midden Oosten geven VN-Vredeshandhavers de diplomatie een kans om te werken en de vrede een kans om zich te vestigen.

Bill Clinton, President van de VS, 23 januari 1997

FDR Drive, naar Franklin D. Roosevelt – aan de waterkant. Met het VN-Secretariaatsgebouw dat opwaarts naar de hemel rijst, is de aanblik van het terrein volledig veranderd.

Oorspronkelijk wilden de ontwerpers een gebouw van 45 verdiepingen voor een prijs van 85 miljoen US Dollar. Onder Secretaris-Generaal Trygve Lie werden de kosten met 20 miljoen US Dollar gedrukt en de afmetingen verkleind tot 39 verdiepingen. De Amerikaanse regering verstrekke een renteloze lening van 65 miljoen US Dollar voor de bouwkosten. Van dat bedrag werd de laatste termijn terugbetaald in 1982.

Op 24 oktober 1949 legde Secretaris-Generaal Trygve Lie de eerste steen van de VN-Hoofdzetel. Negentien maanden later, op 21 augustus 1951, begon het Secretariaats-personeel te verhuizen naar haar nieuwe kantoren.

De VN-Familie: wat iedereen doet

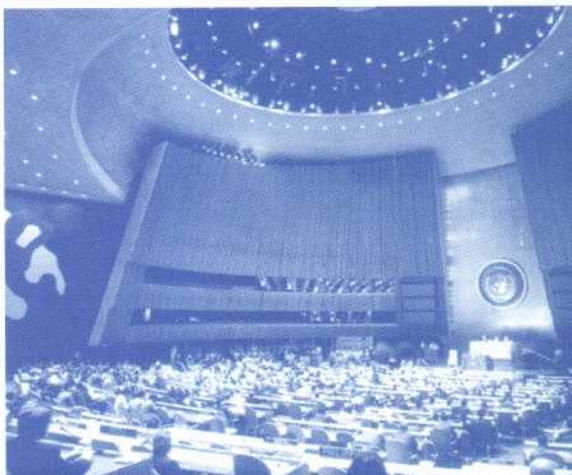
Wat zijn de belangrijkste functies van de verschillende VN-Organen?

Het Handvest stelt de zes Hoofdorganen van de Verenigde Naties in. Dit is een samenvatting van hun samenstelling en functies:

De Algemene Vergadering: De Algemene Vergadering is het centrale orgaan van de Verenigde Naties, waar elke staat kan spreken en gehoord worden over elke aangelegenheid. Alle leden van de Verenigde Naties zijn erin vertegenwoordigd. Rijk of arm, groot of klein, elke staat heeft één stem. Over belangrijke vragen wordt gestemd door een twee derde meerderheid. Hoewel elk land één stem heeft, wordt het vertegenwoordigd door een **delegatie**, die meestal uit verschillende mensen bestaat. Een delegatie wordt normaal gezien geleid door een diplomaat met de rang van ambassadeur.

De Algemene Vergadering komt gewoonlijk één keer per jaar bijeen, beginnende op de derde dinsdag van september, voor een periode van ten minste drie maanden. Bijzondere zittingen kunnen op andere momenten tijdens het jaar gepland worden en spoedzittingen kunnen op elk moment bijeengeroepen worden. De Vergadering kiest elk jaar een voorzitter die het voorzitterschap heeft – d.w.z.

De Algemene Vergadering: de vergaderzaal waar alle 185 delegaties elkaar ontmoeten. De Vergadering kwam voor het eerst bijeen in deze zaal bij de opening van haar zevende gewone zitting op 14 oktober 1952.

Vertegenwoordigers van China en Palau tijdens de Algemene Vergadering.

DE FEITEN:

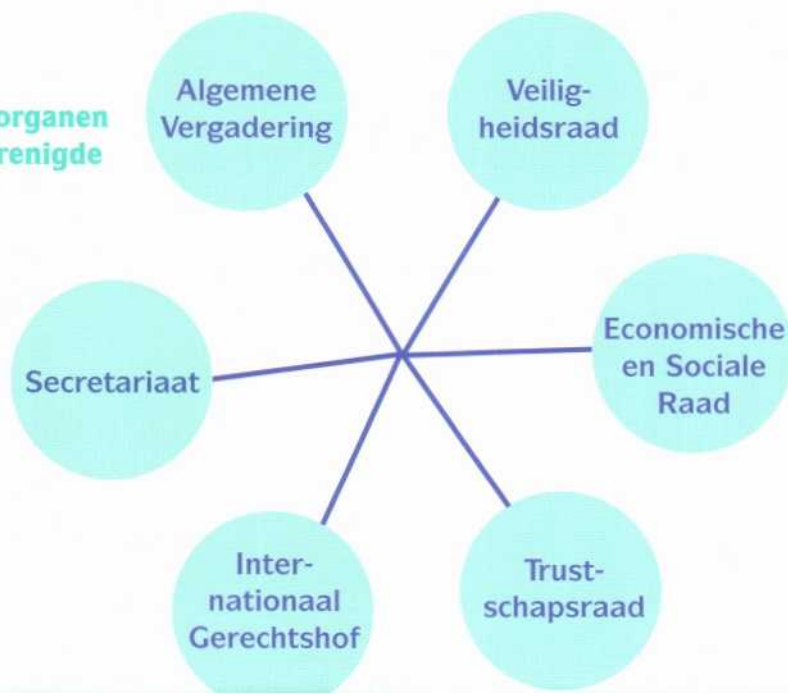
EÉN LAND, EÉN STEM

In de Algemene Vergadering heeft elk lid één stem. Deze regel geldt voor alle staten, groot en klein. China telt meer dan een miljard mensen. Het heeft één stem. Palau, de kleinste lidstaat van de VN, telt slechts 16000 mensen. Ook dat land heeft één stem.

de leiding heeft – over de bijeenkomsten van de Vergadering.

De Algemene Vergadering kan besprekingen voeren en aanbevelingen doen over elke aangelegenheid (behalve die, die op dat moment door de Veiligheidsraad behandeld worden). Vragen aangaande militaire conflicten, vredeshandhaving en ontwapening worden vaak besproken. De Vergadering bespreekt ook de manieren en de middelen om de toestand van kinderen, jongeren en vrouwen te verbeteren. Onderwerpen als duurzame ontwikkeling en mensenrechten worden ook besproken. Daarbij ontvangt de Vergadering rapporten van de Veiligheidsraad en de andere hoofdorganen van de VN, alsmede van de Secretaris-Generaal. Nieuwe leden worden door de Algemene Vergadering toegelaten op aanbeveling van de Veiligheidsraad. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties wordt

De Hoofdorganen van de Verenigde Naties

door de Algemene Vergadering aangesteld op aanbeveling van de Veiligheidsraad. De leden van de andere organen worden door de Algemene Vergadering verkozen. De Vergadering beslist hoeveel elk lid moet betalen om de werking van de VN te financieren en hoe dit geld gespendeerd wordt.

De **resoluties** die aanvaard worden door de Algemene Vergadering zijn alleen aanbevelingen voor de lidstaten. Toch is de draagkracht van deze aanbevelingen erg groot omdat de Algemene Vergadering de stem en de publieke opinie van bijna elk land in de wereld vertegenwoordigt.

De Veiligheidsraad: De Veiligheidsraad werd ontworpen als voornaamste bewaker van de wereldvrede. Terwijl de Algemene Vergadering elk wereldprobleem kan aankaarten, behandelt de Veiligheidsraad enkel vragen in verband met vrede en veiligheid. Alle leden van de VN zijn overeengekomen om de besluiten van de Veiligheidsraad te aanvaarden en uit te voeren.

De Veiligheidsraad telt vijftien leden.

De Veiligheidsraad: De raadszaal, een gift van Noorwegen, werd ontworpen door de Noorse kunstenaar Arnstein Arneberg. Een grote muurschildering van Per Krohg (Noorwegen), die de belofte voor vrede in de toekomst en individuele vrijheid symboliseert, bedekt het grootste deel van de Oostelijke wand.

Vijf van deze landen zijn **permanente leden**. Dit zijn: China, Frankrijk, de Russische Federatie, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. De andere tien, **niet-permanente**, leden worden verkozen door de Algemene Vergadering voor een termijn van twee jaar en volgens het principe van geografische vertegenwoordiging.

De Veiligheidsraad, anders dan de Algemene Vergadering, houdt geen regelmatige vergaderingen. In plaats daarvan kan hij op gelijk welk moment op korte termijn bijeen geroepen worden. Elk land, lid van de Verenigde Naties of niet, of de Secretaris-Generaal, kan een dispuut of een bedreiging van de vrede onder de aandacht brengen van de Veiligheidsraad. De leden nemen om de beurt het voorzitterschap gedurende een maand waar. Ze doen dit in de Engelse alfabetische volgorde van de namen van hun landen.

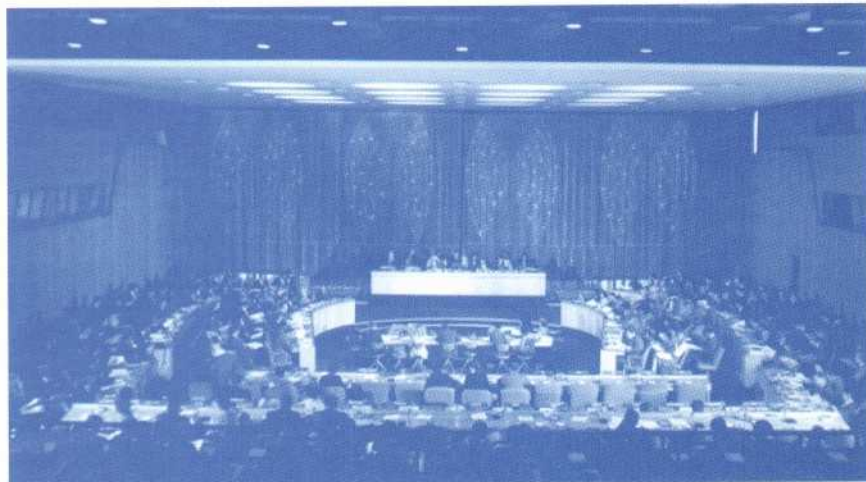
Stemmen in de Veiligheidsraad is anders dan stemmen in de Algemene Vergadering. Om een belangrijke resolutie in de Veiligheidsraad te aanvaarden, moeten negen leden van de Raad 'ja' stemmen, maar als één van de vijf permanente leden 'nee' stemt, dan noemt men dit een 'veto' en wordt de resolutie niet aanvaard.

De Economische en de Sociale Raad: De Economische en Sociale Raad wordt in afkorting ECOSOC genoemd. Hij houdt zich bezig met economische problemen zoals handel, transport, industrialisatie en economische ontwikkeling, en sociale aangelegenheden als bevolking, kinderen, behuizing, vrouwenrechten, rassendiscriminatie, drugs, misdaad, sociale zekerheid, jongeren, menselijk leefmilieu en voedsel. Hij doet ook aanbevelingen over het verbeteren van onderwijs en hygiëne en het promoten van respect voor en naleven van de mensenrechten en vrijheden van volkeren over de hele wereld.

Er zetelen 54 lidstaten in ECOSOC. Allemaal zijn ze verkozen door de Algemene Vergadering voor een termijn van drie jaar. De Raad zetelt gewoonlijk één maal per jaar en beslis-

singen worden genomen met een gewone meerderheid van de stemmen.

Het werk van ECOSOC is te veelomvattend voor één enkel orgaan, bijgevolg heeft het vele commissies om hem bij te staan.

Sommige staan bekend als functionele commissies en zij adviseren ECOSOC over specifieke onderwerpen. Dit zijn:

- Commissie voor de Rechten van de Mens
- Commissie voor Verdovende Middelen
- Commissie voor Sociale Ontwikkeling
- Commissie voor Bevolking en Ontwikkeling
- Commissie voor de Status van de Vrouw
- Statistische Commissie
- Commissie voor Misdaadpreventie en Strafrecht
- Commissie voor Duurzame Ontwikkeling
- Commissie voor Wetenschap en Technologie inzake Ontwikkeling

Economische en Sociale Raad: De Raadszaal, een gift van Zweden, werd ontworpen door Sven Markelius uit Zweden.

Andere zijn **Regionale Commissies** die speciale problemen van verschillende geografische gebieden aanpakken. Dit zijn:

ECA Economische Commissie voor Afrika
 • **ECE** Economische Commissie voor Europa
 • **ECLAC** Economische Commissie voor Latijns-Amerika en het Caribisch Gebied
 • **ESCAP** Economische en Sociale Commissie voor Azië en het Stille-Zuidzeegebied
 • **ESCWA** Economische en Sociale Commissie voor Westelijk Azië.

ECOSOC hangt niet alleen af van de functionele en regionale commissies. De Raad werkt ook samen met de zogenaamde gespecialiseerde organisaties en met de programma's van de Verenigde Naties. Vaak werken zij samen bij de uitvoering van specifieke projecten.

Er zijn 14 gespecialiseerde organisaties binnen de Verenigde Naties. Elk is een aparte organisatie met haar eigen leden, budget en hoofdzetel. Zij bestuderen problemen, doen aanbevelingen en helpen ontwikkelingslanden binnen hun specifieke werkterrein. Dit zijn:

ILO Internationale Arbeidsorganisatie • **FAO** Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties • **UNESCO** Organisatie van de VN voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur • **WHO** Wereldgezondheidsorganisatie • **World Bank** Wereldbank • **IMF** Internationaal Monetair Fonds • **ICAO** Organisatie voor de Internationale Burgerluchtvaart • **UPU** Wereldpostunie • **ITU** Internationale Telecommunicatie-Unie • **WMO** Wereld Meteorologische Organisatie • **IMO** Internationale Maritieme Organisatie • **WIPO** Wereldorganisatie voor Intellectuele Eigendom • **IFAD** Internationaal Fonds voor Landbouwonwikkeling • **UNIDO** Organisatie van de VN voor Industriële Ontwikkeling.

Twee andere gelijkaardige, maar aparte organisaties zijn:

- **IAEA** Het Internationaal Agentschap voor Atoomenergie

- **WTO** Wereldhandelsorganisatie

VN programma's en andere instellingen werden door de Algemene Vergadering opgericht om op specifieke terreinen te werken. Zij werken nauw samen met de Economische en Sociale Raad en, in de meeste gevallen, rapporteren zij aan de Algemene Vergadering en de Raad. De programma's zijn:

UNICEF Het Kinderfonds van de Verenigde Naties • **UNRWA** Organisatie van de Verenigde Naties voor Hulp aan de Palestijnse Vluchtelingen in het Nabije Oosten • **UNHCR** Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen • **WFP** Wereldvoedselprogramma • **UNITAR** Instituut van de Verenigde Naties voor Opleiding en Onderzoek • **UNCTAD** Conferentie van de Verenigde Naties inzake Handel en Ontwikkeling • **UNDP** Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties • **UNFPA** Bevolkingsfonds van de Verenigde Naties • **UNEP** Milieuprogramma van

De Trustschapsraad: De inrichting van de raadszaal werd geschonken door Denemarken en ontworpen door Finn Juhl, een Deen. Tegen één muur staat een twee meter hoog standbeeld van een vrouw met haar armen opgeheven, gebeeldhouwd uit teak door Henrik Starcke, ook afkomstig uit Denemarken.

de Verenigde Naties • **UNU** Universiteit van de Verenigde Naties • **INSTRAW** Internationaal Onderzoeks- en Opleidingsinstituut voor de bevordering van de Status van de

De **Trustschapsraad**: Toen de Verenigde Naties opgericht werd, waren er sommige delen in de wereld waar de mensen niet vrij waren. Sommige van die gebieden werden onder mandaat geplaatst, een systeem dat werd ingesteld na afloop van de Eerste Wereldoorlog. Andere werden losgekoppeld van vijandelijke staten als gevolg van de Tweede Wereldoorlog. Toen de VN werd opgericht, werden al deze gebieden **Trust-gebieden** genoemd. Ze werden onder speciaal VN-toezicht geplaatst en de Trustschapsraad werd opgericht als een orgaan van de VN om de sociale vooruitgang van de volkeren die in die Gebieden leven op te volgen. Oorspronkelijk waren er elf zulke Gebieden; de meeste in Afrika en in de Stille Oceaan.

De Trustschapsraad is samengesteld uit de permanente leden van de Veiligheidsraad, dit zijn China, Frankrijk, de Russische Federatie, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Elk lid heeft één stem en beslissingen worden genomen met een gewone meerderheid.

De Trustschapsraad kwam gewoonlijk éénmaal per jaar bijeen tijdens de maanden mei en juni. De Raad bestudeerde rapporten van de staat die het bestuur had over het Trustgebied, controleerde of het Gebied wel begeleid werd naar onafhankelijkheid of naar het uitoefenen van zelfbestuur, bekeek de klachten uit het gebied en stuurde vertegenwoordigers om te kijken welke hulp er nodig was. Sinds het laatste Trustgebied – Palau, vroeger onder het bestuur van de Verenigde Staten – zelfbestuur verwierf in oktober 1994, heeft de Raad na bijna een halve eeuw formeel zijn activiteiten opgeschort. De Raad komt alleen bijeen wanneer dat nodig is.

De Verenigde Naties houdt zich ook bezig met de bevolking van niet-zelfbesturende ge-

bieden. Deze gebieden, soms kolonies genoemd, worden bestuurd door een land dat hun zaken behartigt. Omdat de Trustschapsraad alleen toezicht hield over de Trustgebieden, vaardigde de Algemene Vergadering in 1960 een Verklaring uit die aandrang op een spoedige onafhankelijkheid voor alle kolonies en volkeren. In het volgende jaar werd een Speciaal Comité voor Dekolonisatie opgezet. De landen die deze ko-

lonies besturen sturen regelmatig rapporten naar het Speciaal Comité voor Dekolonisatie over de aldaar heersende omstandigheden. Sinds de aanvaarding van de Verklaring werden ongeveer zestig kolonies onafhankelijk; ze zijn allemaal lid geworden van de Verenigde Naties.

*Het Internationaal
Gerechtshof, Den Haag,
Nederland*

Het Internationaal Gerechtshof: Het Internationaal Gerechtshof is het belangrijkste VN-orgaan voor het uitvaardigen van juridische vonnissen.

Alleen landen, geen individuen, kunnen zaken voor het Hof brengen. Wanneer een land ermee akkoord gaat dat het Hof optreedt in een zaak, moet het beloven de beslissing van het Hof te gehoorzamen. Daarnaast kunnen andere organen van de VN advies vragen aan het Hof.

Het Hof heeft vele geschillen helpen beslechten. In 1992 legde het de land- en zee-grens vast tussen El Salvador en Honduras. Het Hof heeft ook het geschil geregeld over de maritieme grens van het continentaal plat en de visserijzones tussen Denemarken en Noorwegen. Nog een recente beslissing van het Hof had te maken met de toepassing van het VN-Verdrag over Genocide in de landen van het voormalig Joegoslavië (1993).

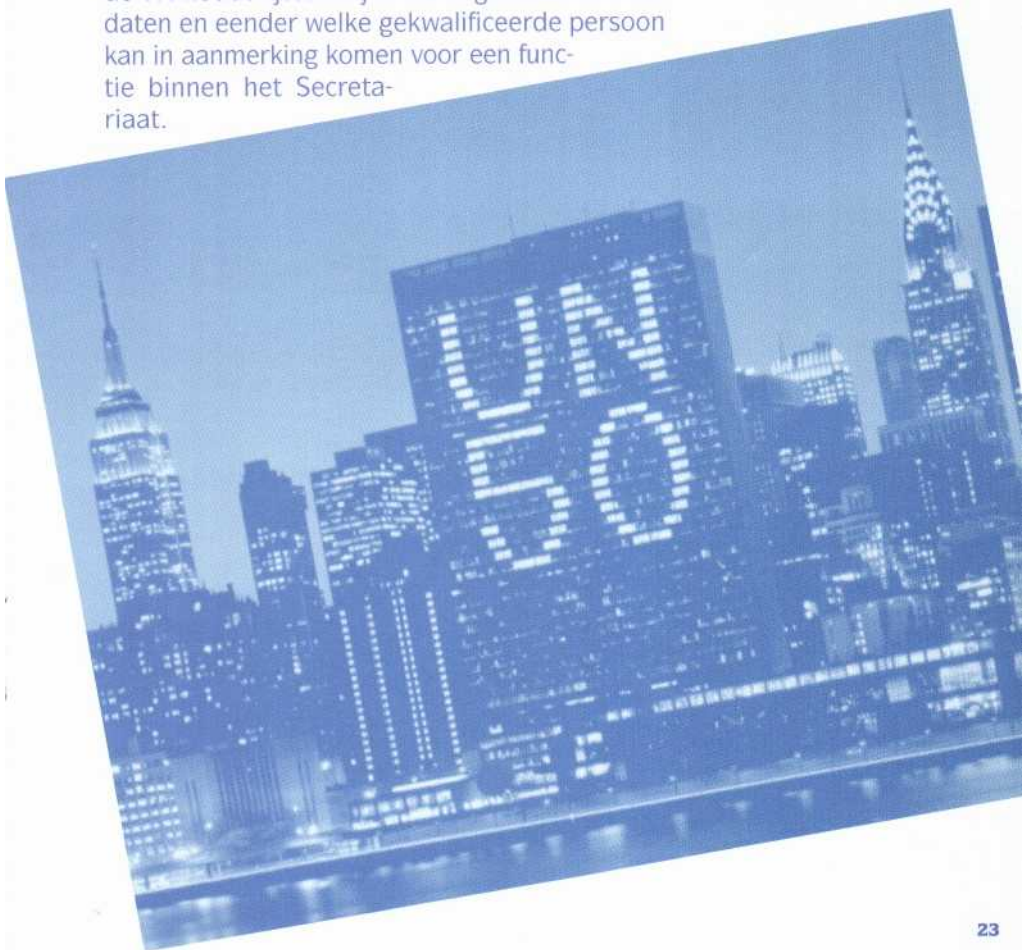
Het Hof zetelt in Den Haag, Nederland, en is permanent in zitting. Het telt vijftien rechters die verkozen zijn door de Algemene Vergadering en de Veiligheidsraad. Geen twee rechters kunnen uit hetzelfde land afkomstig zijn. Negen rechters moeten akkoord gaan alvorens een beslissing genomen kan worden.

Het Secretariaat: Alle mensen die door de VN tewerkgesteld worden zijn leden van het Secretariaat. Aan het hoofd staat de Secretaris-Generaal, die bijgestaan wordt door een staf internationale ambtenaren, die het lopende werk van de VN uitvoeren. Het Secretariaat staat ten dienste van de andere organen van de Verenigde Naties en is verantwoordelijk voor het beheer van hun programma's en het beleid dat door hen uitgesteld wordt.

De leden van het Secretariaat verzamelen en bereiden de achtergrondinformatie voor over verschillende problemen zodat de regeringsdelegaties de feiten kunnen bestuderen en hun aanbevelingen kunnen doen. Het Secretariaat helpt vervolgens de beslissingen van de Verenigde Naties uit te voeren.

Het VN-Systeem in zijn geheel – m.a.w. het Secretariaat in New York en de regionale kantoren plus de gespecialiseerde organisaties en programma's – stelt meer dan 50.000 mensen te werk over de hele wereld. Ongeveer 4800 onder hen werken in de Hoofdzetel in New York. Onder hen zijn economen, advocaten, uitgevers, bibliothecarissen, vertalers en experts op veel verschillende terreinen die achter de schermen werken. Om een vertegenwoordiging van alle regio's te verzekeren, stelt de Verenigde Naties gekwalificeerd personeel uit zoveel mogelijk verschillende landen te werk. In de regel worden vergelijkende examens gebruikt om academisch personeel aan te werven. De personeelsdienst van de VN houdt lijsten bij van alle geschikte kandidaten en eender welke gekwalificeerde persoon kan in aanmerking komen voor een functie binnen het Secretariaat.

Het Secretariaat: Het resultaat van internationale samenwerking. Het Secretariaatsgebouw werd ontworpen door een groep wereldberoemde architecten met aan het hoofd Wallace K. Harrison van de Verenigde Staten.

DE FEITEN:

DE VLAG VAN DE VERENIGDE NATIES

Dit is de vlag van de Verenigde Naties. Hij heeft een blauwe achtergrond met een wit embleem in het midden. Het embleem beeldt een wereldkaart uit met olijftakken errond, die de wereldvrede symboliseren. Wanneer de VN-vlag gemaakt wordt moet het embleem de helft van de breedte van de vlag meten en precies in het midden geplaatst worden. Het ontwerp van de vlag werd door de Algemene Vergadering aangenomen op 20 oktober 1947.

Het werk van de VN voor Vrede en Vooruitgang

1. De VN werd opgericht om de vrede te bewaren. Hoe doet ze dat?

De Verenigde Naties dient als een wereldforum waar landen de meest moeilijke thema's kunnen aansnijden en bespreken, inclusief problemen aangaande oorlog en vrede. Wanneer regeringsleiders elkaar ontmoeten en praten dan is er een dialoog aan de gang. Veelal leidt dit tot het vreedzaam regelen van geschillen. De Secretaris-Generaal, rechtstreeks of via een vertegenwoordiger, kan ook zo'n dialoog op gang brengen.

Wanneer zulke pogingen falen, heeft de Verenigde Naties andere middelen ter beschikking. De Algemene Vergadering kan de betrokken landen oproepen om de spanningen in de verhouding af te doen nemen of het gebruik van geweld veroordelen. Wanneer zoveel landen met één stem spreken, voelen regeringen de druk om te luisteren. Als het mislukt om de strijdende landen te overtuigen, dan grijpt de Veiligheidsraad in. De beslissingen van de Raad, die kunnen gaan van een oproep tot een staakt-het-vuren tot het opleggen van economische en militaire sancties, zijn bindend. Wanneer een staakt-het-vuren afgekondigd wordt, kan de Veiligheidsraad een vredeshandhavingsoperatie opzetten om toe te zien op het staakt-het-vuren en het steunen van het onderhandelen over een vreedzame regeling van de conflicten.

DE FEITEN: DE WEDEROPBOUW VAN CAMBODJA

Toen de burgeroorlog uitbrak in Cambodja verlieten duizenden mensen hun huizen en trokken de grens over naar het naburige Thailand. Jarenlang leefden sommigen onder hen in tijdelijke vluchtelingenkampen opgezet door de Verenigde Naties. In 1991 onderhandelde de VN een akkoord dat het conflict beëindigde en een basis vormde voor nieuwe verkiezingen. De VN stond voor verschillende uitdagingen: het organiseren en leiden van verkiezingen, het beheren van overheidsinstellingen, de vrede handhaven en het repatriëren en helpen herintegreren van vluchtelingen.

Twee jaar later, in mei 1993, werden er verkiezingen gehouden en een nieuwe regering werd gevormd. Vandaag de dag is de oorlog in Cambodja beëindigd en de meeste vluchtelingen zijn teruggekeerd. Met de hulp van de Verenigde Naties zet het Cambodjaanse volk haar taak om hun verwoeste land op te bouwen verder.

Vluchtelingen in Cambodja op weg naar huis. Dit zijn enkele van de meer dan 360.000 vluchtelingen die door de VN in Cambodja gerepatriëerd zijn.

2. Heeft de VN ooit een oorlog verhinderd?

De VN heeft bijgedragen tot het voorkomen van de escalatie van verschillende conflicten tot volledige oorlogen. De VN heeft ook onderhandeld over de vreedzame regeling van conflicten. Bij verschillende gelegenheden heeft de VN een mechanisme voorzien om noodtoestanden te helpen onschadelijk maken, bijvoorbeeld de **Berlijnscrisis** (1948-1949), de **Cubaanse raketten crisis** (1962) en de **crisis in het Midden Oosten** in 1973. In elk van deze gevallen hielp de VN-interventie een oorlog tussen de supermachten voorkomen.

De VN speelde ook een belangrijke rol in het beëindigen van de oorlogen in **Congo** (1964), tussen **Iran** en **Irak** (1988) en in **Afghanistan** (1989). De laatste jaren heeft de Overgangshulpgroep van de VN (UNTAC) toegezien op de eerste vrije en eerlijke verkiezingen in **Namibië** die tot de onafhankelijkheid van dat land leidden. Het

Interimgezag van de VN in **Cambodja** (UNTAC) zag toe op en controleerde het staakt-het-vuren en de terugtrekking van buitenlandse troepen, controleerde verschillende regeringsinstellingen en organiseerde vrije en eerlijke verkiezingen.

In **ex-Joegoslavië** werkte de Beschermingsmacht van de Verenigde Naties (UNPROFOR) om burgers in gedemilitariseerde zones te beschermen en de levering van humanitaire hulp mogelijk te maken.

3. Wat gebeurt er wanneer een land een beslissing van de VN naast zich neer legt? Kan de VN haar beslissingen opleggen met geweld?

Wanneer er niet overeenkomstig de beslissingen van de Veiligheidsraad gehandeld wordt kan de Raad verschillende acties ondernemen om de implementatie alsnog te verzekeren. Eerst kan de zaak doorverwezen worden naar het Internationaal Gerechtshof voor advies. Ten tweede, als een land bedreigingen uit of de vrede verstoort of een daad van agressie stelt, kunnen economische of andere sancties opgelegd worden. De Raad kan in bepaalde gevallen machten tot het gebruik van geweld. Maar deze maatregelen zijn gewoonlijk de laatste uitwegen die alleen gebruikt mogen worden als alle vreedzame middelen om het geschil te regelen uitgeput zijn.

In 1966 werden economische sancties opgelegd aan het blanke minderheidsregime in Rhodesië (het huidige Zimbabwe). Een wapenembargo werd opgelegd aan Zuid Afrika in 1977 naar aanleiding van de rassenscheidingspolitiek van het blanke minderheidsregime, dat bekend stond als 'apartheid'. De jongste jaren werden sancties opgelegd aan Libië, Somalië, Joegoslavië, Irak, Haïti, Rwanda, Liberia en delen van Angola.

Gescheiden tribunes in een sportstadion in Bloemfontein, Zuid-Afrika, onder de oude apartheidswetten. Het touw is het symbool van de scheiding tussen de blanke en zwarte bevolking van het land.

4. Heeft de VN een leger?

Nee, de Verenigde Naties heeft geen staande internationale politie- of legermacht. Volgens het Handvest van de Verenigde Naties moeten de lidstaten van de

VN aan de Veiligheidsraad gewapende troepen, bijstand en faciliteiten ter beschikking stellen om de internationale vrede en veiligheid te bewaren.

5. Hoe kan de VN zonder eigen leger de vrede handhaven?

De politie- en legereenheden die de VN gebruikt voor **vredeshandhavingsoperaties** worden vrijwillig ter beschikking gesteld door de lidstaten. Het zwaar materieel en de wapens die de Blauwhelmen nodig hebben, komen ook van de lidstaten. Burgerpersoneel, meestal in dienst van de VN, speelt ook een sleutelrol in zulke operaties.

6. Wat is een vredeshandhavingsoperatie?

Vredeshandhaving wordt traditioneel gedefinieerd als het gebruik van multinationale troepen onder VN bevel, die conflicten tussen vijandige landen helpen controleren en oplossen. Vredeshandhavingsoperaties vervullen de rol van een derde neutrale partij die een staakt-het-vuren helpt creëren en in stand houden en die een **bufferzone** vormt tussen de partijen in het conflict. Dit maakt het zoeken naar een vreedzame regeling van het conflict via diplomatieke kanalen makkelijker. Terwijl vredeshandhavers de vrede handhaven op het terrein, ontmoeten bemiddelaars van de Verenigde Naties de leiders van de strijdende partijen of landen en proberen een vreedzame oplossing van het conflict te bereiken.

Er zijn twee types vredeshandhavingsoperaties: **waarnemersmissies** en **vredeshandhavingstroepen**.

Waarnemers zijn niet gewapend. Soldaten van de VN vredesmacht dragen lichte wapens, die ze alleen mogen gebruiken in geval van zelfverdediging. De VN vredeshandhavers zijn gemakkelijk herkenbaar door het VN embleem en de blauwe baret die ze dragen tijdens de dienst. De blauwe helm, die het symbool van de VN vredeshandhavers is geworden, wordt gebruikt tijdens alle operaties en wordt gedragen wanneer er gevaar dreigt. Vredeshandhavings soldaten dragen hun eigen nationale uniformen. Regeringen die personeel ter beschikking stellen, behouden het commando over hun eigen militaire strijdkrachten die onder de VN vlag dienen.

Vredeshandhavingsoperaties worden gewoonlijk opgezet door de Veiligheidsraad en worden altijd geleid door de Secretaris-Generaal. Ze moeten de goedkeuring hebben van de gastregeringen en gewoonlijk ook van de andere betrokken partijen. De soldaten en het burgerpersoneel moeten absoluut neutraal blijven en mogen zich niet mengen in de interne aangelegenheden van het land waarin ze gestationeerd zijn.

Vredeshandhaving heeft alleen plaats nadat een crisis zich voordoet, het maken van vrede begint lang voordien. Op verschillende manieren kan de VN proberen te voorkomen dat nieuwe conflicten uitbreken of dat bestaande conflicten ontaarden in een oorlog. Dit kan het leggen van persoonlijke contacten inhouden, het gebruik maken van de 'goede diensten' van de Secretaris-Generaal of het zenden van missies die de feiten onderzoeken. Zulke technieken staan bekend als preventieve diplomatie.

7. Waarom heeft de VN zoveel vredeshandhavingsoperaties?

Vredeshandhavingsoperaties worden opgezet als respons op ernstige militaire of humanitaire

WANNEER 'HANDHAVEN VAN VREDE' BETEKENT: 'DAGELIJKSE MEDISCHE ZORGEN'

Vredeshandhaving is 'zoals het personeel van een hospitaal dat zich bezighoudt met het omhoog brengen van de koorts en het redelijk gezond houden van de patiënt. En wanneer je een zeker punt bereikt, kan er misschien een groot chirurg bij komen die het probleem aanpakt.'

*Sir Brian Urquhart
Voormalig Onder-
Secretaris-Generaal
van de Verenigde Naties*

DE FEITEN: WAPENS VOOR WAPENS

Het volk van Nicaragua had een bittere burgeroorlog doorgemaakt die duizenden mensenlevens had geëist. In juni 1990 hielp de Waarnemersgroep van de Verenigde Naties in Centraal Amerika, een vredeshandhavingsmis-sie, te onderhandelen over een vredesakkoord tussen de tegenover elkaar staande groepen. Later hielp de groep duizenden rebellen-soldaten demobilizeren en verzamelde hun wapens. Toen de demobilizatie voltooid was bleef de VN achter met een berg wapens. Wat kon daarmee gedaan worden? Het antwoord was eenvoudig: de VN besloot tonnen van de tot schroot her-leide wapens te geven aan een lokale rehabilitatiekli-niek, die ze op haar beurt gebruikte voor het maken van protheses. Voor wie? Ge-wone burgers die hun lede-maten verloren hadden door de oorlog.

Elba Garcia, die een arm had verloren tijdens de oor-log, werd één van de eersten die een kunstarm kreeg, ge-maakt van tot schroot her-leide wapens. Ze zei later, 'ik kan het niet helpen te denken dat het geweer dat me verwondde ook mijn le-ven veranderde en me een nieuwe hand gaf.'

Eén van de taken die uit-gevoerd werden door de VN Blauwhelmen in Centraal Amerika was het vernietigen van wapens die ze verzamelde van ontwapende soldaten.

crisissen. In het verleden waren Blauwhelmen vooral betrokken bij het handhaven van de vrede tussen oorlogvoerende staten. Maar nu zijn er veel oorlogen gaande binnen de staten zelf. Door burgeroorlogen en etnische conflicten zijn som-mige regeringen niet in staat om hun eigen grond-gebied onder controle te houden, wat aanleiding geeft tot veel menselijk lijden. In zulke situaties wordt vaak aan de Verenigde Naties gevraagd om, aan de ene kant, een regeling te bewerkstel-ligen en, aan de andere kant, noodhulp te voor-zien voor de mensen die te lijden hebben onder het conflict. Onder moeilijke omstandigheden com-bineert de Verenigde Naties humanitaire bij-stand met pogingen om de crisis op te lossen. In delen van ex-Joegoslavië bijvoorbeeld, waren ver-schillende groepen betrokken bij bittere regio-nale gevechten die duizenden mensen gedood, gewond en dakloos achterlieten. Als antwoord daarop richtte de VN in 1992 de VN Bescher-mingsmacht (UNPROFOR) op. Deze vredeshand-

havingsoperatie was betrokken bij de aanvoer van noodhulp voor de mensen in Bosnië en Herzegovina. Op een gelijkaardige manier begon in Somalië, een ander land dat door bur-

geroorlog geteisterd werd, de VN operatie in Somalië (UNOSOM) met het controleren van een staakt-het-vuren tussen de verschillende oorlog-voerende fracties en werd er voorzien in de aan-voer van noodhulp.

8. Was de operatie 'Desert Storm' in Irak-Koeweit een vredeshandhavingsoperatie?

Nee, die actie wordt niet beschouwd als een VN vredeshandhavingsoperatie, hoewel ze werd ge-

machtigd door de Veiligheidsraad. Operatie 'Desert Storm' werd geleid door een coalitie van landen met aan het hoofd de Verenigde Staten. Zij volgde op een resolutie van de Veiligheidsraad van november 1990 die lidstaten machtigde om 'alle noodzakelijke middelen' in te zetten om de terugtrekking van Irak uit Koeweit tot stand te brengen.

Een gelijkaardige situatie deed zich voor in Korea in 1950. Toen een oorlog uitbrak in de regio machtigde de Veiligheidsraad lidstaten de 'Republiek Korea die steun te geven die noodzakelijk zou kunnen zijn om de gewapende aanval af te slaan' en de Raad zei ook dat de staten die militaire en andere bijstand beschikbaar zouden stellen, dit moesten doen aan het verenigd opperbevel onder leiding van de Verenigde Staten.

De Veiligheidsraad machtigde de lidstaten ook om 'alle noodzakelijke middelen' te gebruiken om complexe militaire en humanitaire crises aan te pakken in Somalië (1992), Rwanda (1994) en Haïti (1994). In elk van deze gevallen leidde één of meer lidstaten de internationale inspanningen om vrede te brengen en om burgers in gevaar te beschermen. Die inspanningen werden verder gezet door VN vredeshandhavingsmisies.

Een vluchtelingenkind in Kladanj, Bosnië-Herzegovina, maakt een tekening van een VN helicopter cirkelend boven tenten met materiaal dat door de VN aangevoerd wordt. Nadat de Bosnische steden Tuzla en Zenica vielen, vonden ontheemden, waaronder veel vrouwen en kinderen, een onderkomen en voedsel in dit kamp.

9. Wat doet de VN nog voor de vrede?

Het werk van de VN voor de vrede eindigt niet met het succesvolle afsluiten van een vredeshandhavingsmisie. In de nasleep van een conflict helpt de VN vluchtelingen terug te keren naar huis. Mijnen worden geruimd, wegen en bruggen worden hersteld en er wordt

DE FIEREN

WATER, WATER ...

Water is zo'n basisbehoefte dat het dikwijls gezien wordt als de bron van het leven. Als het besmet is, kan water gevaarlijk worden en ernstige ziektes veroorzaken. In vele landen hebben mensen beperkte toegang tot veilig drinkwater. Daarom sterven er in de ontwikkelingslanden elk jaar minstens 4 miljoen kinderen door ziekten veroorzaakt door slecht water. In 1980 lanceerde de Verenigde Naties een internationale campagne om iedereen te voorzien van veilig drinkwater tegen het jaar 2000. Die campagne heeft al veilig drinkwater gebracht bij 1,3 miljard mensen over de hele wereld. Nog eens 1,9 miljard mensen werden geholpen met sanitaire voorzieningen.

Twee meisjes dragen vers water naar hun huis in een kamp voor de ontheemden in Sisaphon, Cambodja.

economische en technische hulp voorzien om de economie terug op te bouwen. Er wordt ook toezicht uitgeoefend op verkiezingen en er wordt van dichtbij op toegezien hoe de staat de mensenrechten van haar burgers respecteert. Dit proces, dat bekend staat als vredesopbouw, heeft meer dan 60 landen van de 2 staten geholpen bij de opbouw van democratische instellingen.

De VN voert ook campagnes voor **ontwapening** door de afslanking van gewapende strijdkrachten aan te moedigen. Sommige vredeshandvoersoperaties hebben zelfs wapens ontmanteld en vernietigd. Deze inspanningen hebben geleid tot de afsluiting van verschillende overeenkomsten over de controle op wapens. Zo verbiedt het **Verdrag van Antarctica** (1959) het gebruik van het Zuidpoolgebied voor het testen van wapens of het bouwen van militaire installaties. De **Conventie over Biologische en Giftige Wapens** (1972) moedigt het vernietigen van zulke wapens aan. Het **Verdrag op Chemische Wapens** (1993) verbiedt de

productie, het gebruik en de verspreiding van chemische wapens. Het **Verdrag over een Allesomvattende Test-Ban** (1996) verbiedt landen alle verder nucleaire proeven en explosies.

10. Eén van de doelstellingen van de VN is sociale en economische ontwikkeling. Wat wil dat zeggen?

Er zijn veel arme landen die niet in staat zijn om hun bevolking te onderhouden en hun levensstandaard te verbeteren zonder hulp van buitenaf. De VN leidt een wereldwijde campagne voor sociale en economische ontwik-

keling om armoede te reduceren, honger uit te bannen en de gezondheidstoestand en het onderwijs te verbeteren. In feite spendeert de VN meer dan 80 procent van haar middelen alleen al daaraan. Hier enkele voorbeelden van dit werk:

- Het VN-Systeem in zijn geheel voorziet elk jaar meer dan 30 miljard US Dollar voor bijstand aan de economische en sociale programma's van ontwikkelingslanden.
- Het verschaft voedsel, onderdak en medische noodhulp aan miljoenen vluchtelingen en ontheemden.
- Het voorziet kinderen van inentingen en redt elk jaar meer dan drie miljoen kinderen van een vroegtijdige dood.
- Het voert een wereldwijd gevecht tegen AIDS.
- Het helpt landen nieuwe manieren te vinden om de invoer van drugs en de vraag naar drugs te controleren.

Twee generaties Palestijnse vluchtelingenvrouwen in een door de VN gesteund vluchtelingenkamp. De laatste 50 jaar hebben miljoenen Palestijnse vluchtelingen hulp gekregen van de VN.

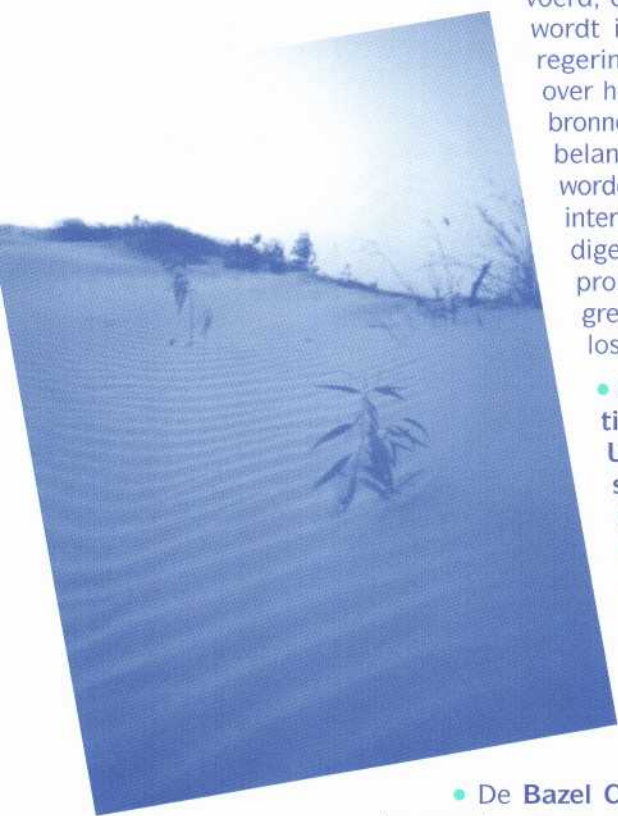
11. Wat doet de VN om ons leefmilieu te beschermen? Houdt het zich daar ook mee bezig?

De VN speelt een sleutelrol in het tot stand brengen van internationale actie om het leefmilieu te beschermen. Er wordt onderzoek gevoerd, de toestand van het milieu wordt in de gaten gehouden en regeringen worden geadviseerd over hoe ze hun natuurlijke hulpbronnen kunnen beschermen. Het belangrijkste van al: regeringen worden bij elkaar gebracht om internationale regels af te kondigen om bijzondere milieuproblemen die de nationale grenzen overschrijden op te lossen. Enkele voorbeelden:

- De **Conventie over Internationale Handel van met Uitsterven Bedreigde Dier-soorten** (1973) helpt de handel van wilde diersoorten te controleren.
- Het **Montreal Protocol** (1987) verplicht regeringen om de uitstoot van chemische stoffen die gevaarlijk zijn voor de ozonlaag te verminderen.

- De **Bazel Conventie** (1989) over het transport van gevaarlijk afval voorkomt het dumpen of verkopen van giftig afval.

In 1992 riep de VN in Rio de Janeiro een ontmoeting bijeen, de zogenaamde Aarde-Top of 'Earth Summit', om milieuthema's te bespreken. Meer dan 100 staatshoofden namen Agenda 21 aan, dat een alomvattend actieplan uittekent om ons leefmilieu te beschermen en een evenwichtige ontwikkeling te bevorderen.

12. De VN praat veel over mensenrechten. Wat wil dat zeggen?

Mensenrechten zijn die rechten die essentieel zijn voor ons om te leven als menselijke wezens. Bij deze rechten rekent men het recht op leven en vrijheid, gelijkheid voor de wet, vrijheid van verplaatsing, vrij zijn van marteling, vrijheid van overtuiging en godsdienstvrijheid, het recht op werk en het recht op onderwijs. Zonder mensenrechten kunnen we onszelf niet volledig ontplooiën en onze menselijke kwaliteiten, onze intelligentie, onze talenten en onze intellectueleiteit waar maken.

De Verenigde Naties legde een gemeenschappelijke standaard over mensenrechten vast voor alle staten, toen ze in 1948 de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens aannam. Bij deze Verklaring accepteerden de regeringen hun verplichting om de gelijke behandeling van alle mensen, rijk en arm, sterk en zwak, man en vrouw, van alle rassen en religies te verzekeren. De VN heeft nog een aantal andere mensenrechtenverdragen aangenomen die staten wettelijk verplichten om hun burgers sociale, economische en politieke rechten te garanderen. De belangrijkste hiervan zijn twee internationale verdragen – één over sociale, economische en culturele rechten en het ander over burgerrechten en politieke rechten. Deze verdragen, samen met twee facultatieve protocollen, worden het Internationaal Handvest van de Rechten van de Mens genoemd. De VN heeft talrijke verdragen onderhandeld die de rechten van vrouwen, kinderen, mindervaliden, minderheden, inheemse volken en ander kwetsbare groepen erkennen. Het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, één van die verdragen, is nu aanvaard door meer dan 185 landen.

Een leraar in Bolivia helpt een kind tekenen in een kinderdagverblijf. De VN verschaft bouwmaterialen, keukengerei, meubels, speelgoed en boeken aan het officieel kleuteropvangcentrum.

DE FEITEN: EEN MISDAAD TEGEN DE MENSHEID

Apartheid betekent, in de Afrikaanse taal die door de blanke Zuidafrikanen gebruikt wordt, scheiding. Zuid Afrika werd, ondanks het feit dat 80% van de bevolking zwart is, lang geregeerd door de blanke minderheid in het land. Zij legden het apartheidsbeleid op, dat het land verdeelde op basis van ras en beroofde de zwarte bevolking van de fundamentele mensenrechten. De Verenigde Naties die de apartheid veroordeelde als een misdaad tegen de mensheid, voerde gedurende meer dan drie decennia een aanhoudende campagne tegen dit beleid. Apartheid eindigde uiteindelijk in april 1994 nadat de Verenigde Naties assisteerde bij, en toezicht hield op, de eerste vrije, multiraciale verkiezingen van het land. Nelson Mandela, die jarenlang gevangen was gehouden door de leiders van het apartheidsregime, werd de eerste president van een nieuw Zuid Afrika waarin alle rassen geïntegreerd zijn.

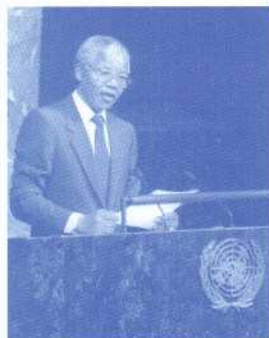
Nelson Mandela, president van Zuid Afrika, die de Algemene Vergadering van de VN toespreekt.

13. Zelfs al zijn er regels die de mensenrechten beschermen, toch zijn er veel schendingen. Wat doet de VN daaraan?

De VN moedigt het respect voor het recht op verschillende manieren aan. Er werden verdragsorganen opgezet die de mensenrechtendossiers van staten opvolgen. Er zijn speciale werkgroepen die rapporten over de mensenrechten in individuele landen onderzoeken. Er kunnen ook speciale vertegenwoordigers gestuurd worden naar een welbepaald land om eender welke melding van een schending van rechten te bestuderen. In sommige landen heeft de VN zelfs speciale commissies helpen oprichten om burgers te horen over schendingen van mensenrechten door de regering. De VN houdt ook internationale conferenties om thema's i.v.m. mensenrechten te bespreken en om regeringen te vragen om tot actie over te gaan binnen de mensenrechtenproblematiek.

14. Welke andere vormen van internationaal recht heeft de VN helpen tot stand brengen?

Terwijl moderne transport- en communicatiemiddelen de wereld dichter bij elkaar brengen, zijn er meer internationale regels nodig zodat landen kunnen samenwerken. Inderdaad, bij de VN hebben landen de afgelopen 50 jaar over meer reglementeringen – meer dan 350 – een akkoord bereikt dan in de rest van de geschiedenis van de mensheid samen. Van voorschriften over het gebruik van de wereldzeeën tot drugscontro-

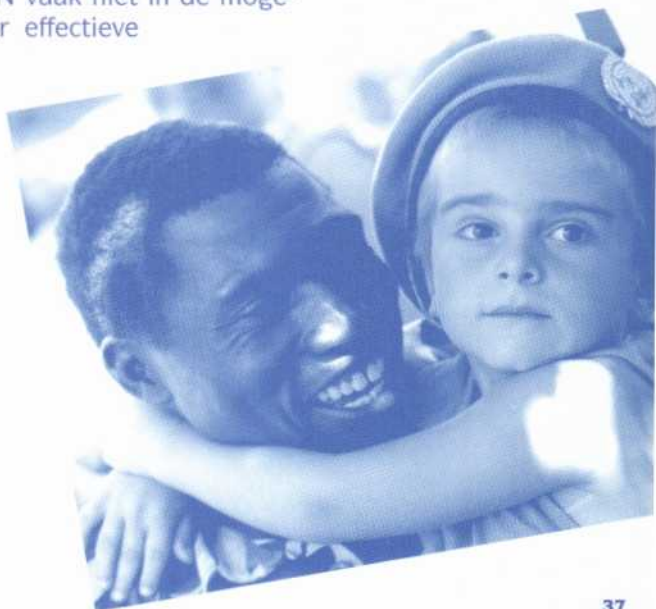

le, van luchtvaartveiligheid tot de levering van poststukken, van de buiten-atmosferische ruimte tot het leefmilieu, hebben deze reglementeringen een basis gevormd voor internationale samenwerking.

15. Ok, de VN werkt voor vrede en vooruitgang. Maar er is zo weinig vrede in de wereld de dag van vandaag. Waarom hebben we een organisatie nodig die haar eigen beslissingen niet kan afdwingen?

De wereld was het strijdtoneel voor ongeveer 150 oorlogen tijdens de afgelopen 50 jaar, maar dankzij de VN werden het geen allesvernietigende wereldoorlogen. Veel mensen vinden dat de VN sterker gemaakt zou moeten worden om kleinere oorlogen te stoppen en om haar beslissingen volledig te laten uitvoeren. Maar de effectiviteit van de acties van de VN hangt af van de politieke wil van de lidstaten - van hun bereidheid om de beslissingen die ze zelf genomen hebben te respecteren. Daarenboven zijn deze operaties duur. Door een gebrek aan middelen is de VN vaak niet in de mogelijkheid om een meer effectieve rol te spelen. De sterkte van de VN ligt in haar weigering om op te geven, zelfs geconfronteerd met de moeilijkste uitdaging.

Een VN-Blauwhelm sluit vriendschap met een kind in Knin, Kroatië.

Uwambajimana, 12 jaar oud, omhelst haar moeder, Kahabaye, nadat ze herenigd werden in een, door de VN gesteund, kamp voor niet-begeleide kinderen in Mugunga, nabij Goma in Zaïre (nu de Democratische Republiek Kongo). Zij maakten deel uit van de honderdduizenden vluchtelingen uit Rwanda nadat de vijandelijkheden uitbraken tussen rivaliserende groepen in 1994. 'Mama, ik dacht dat ik je nooit meer zou zien' zei Uwambajimana tegen haar moeder.

Wanneer landen in oorlog niet de politieke wil hebben om te stoppen, moet de VN soms haar vredeshandhavingstroepen terugtrekken. Maar het werk wordt verder gezet via diplomatie en onderhandelingen, door heel de tijd te blijven praten met de betrokken partijen. Wanneer er betere voorwaarden gecreëerd zijn, kunnen de Blauwhelmen terugkeren.

De wereldgemeenschap moet nog een lange weg afleggen vooraleer ze vrede en gerechtigheid voor iedereen kan garanderen. Oorlogen, armoede en schendingen van mensenrechten zijn nog steeds wijdverspreid. Maar dat is juist waarom de VN moet verder werken. Het werk is nog niet gedaan. Als de VN niet bestond, zouden de landen een andere organisatie moeten oprichten, misschien met een andere naam, die precies doet wat de VN doet.

DE FEITEN: HET HELPEN VAN VLUCHTELINGEN

In 1995 werden meer dan 53 miljoen mensen – één op elke 115 mensen in de wereld – beschouwd als vluchteling of ontheemde. Oorlog, politieke beroering, burgeroorlog en etnische haat dwongen hen uit hun eigen land weg te vluchten en vluchteling te worden in een vreemd land ofwel om hun huizen te verlaten en te verhuizen naar een andere plaats in hun eigen land. Wat ook de situatie is, deze mensen, waarvan de meerderheid vrouwen en kinderen zijn, hebben geen plaats die ze 'thuis' kunnen noemen. Voor velen onder hen is de Verenigde Naties een laatste toevlucht. De Verenigde Naties voorziet voedsel, medische noodhulp en een veilig onderdak. Soms worden er scholen en beroepsopleidingscentra opgezet om de vluchtelingen voor te bereiden op een leven buiten het kamp.

Een meisje luistert aandachtig in haar klas in de Moulay el-Hassan basisschool in het dorpje Taza in de provincie Taza in Marokko.

In een kamp in Dhaka, Bangladesh. De maaltijden die opgediend worden in dit kamp werden geleverd door de Verenigde Naties.

DE FEITEN: MEISJES NAAR SCHOOL STUREN

Overal ter wereld worden meisjes met discriminatie geconfronteerd. Ze krijgen vaak minder eten dan jongens en in veel landen werken ze lange uren zelfs wanneer ze pas 5 of 6 jaar oud zijn. Tachtig miljoen meisjes tussen 6 en 11 gaan niet naar school. De Verenigde Naties heeft een verdrag aanvaard, het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (1989), dat de regeringen vraagt meer geld te besteden aan onderwijs voor meisjes. Gedeeltelijk dankzij de Verenigde Naties wordt vandaag 77% van de kinderen ingeschreven in een basisschool. Dit is een grote stap vooruit in vergelijking met de minder dan 50% in 1960, maar er moet nog veel gebeuren.

DE FEITEN: WAKKER WORDEN NA EEN RAMP

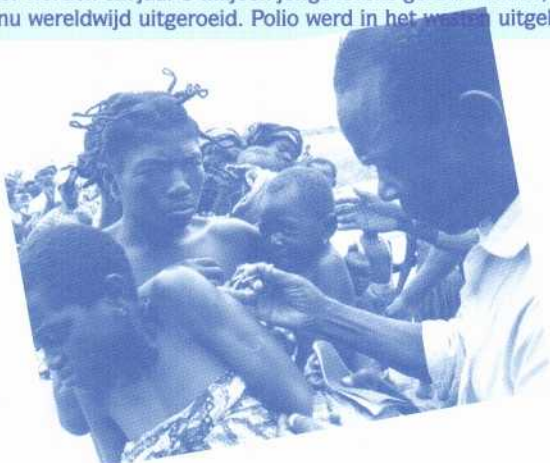
In november 1990 woedde een gewelddadige storm over Bangladesh waardoor meer dan een half miljoen mensen gedood en gewond werden. De huizen van honderdduizenden mensen waren vernietigd. De eerste noodhulp die in het verwoeste gebied aankwam, was van de Verenigde Naties. Er werden medicijnen, voedsel in blik, dekens en tenten gezonden. Noodhulpkampen werden opgezet om onmiddellijke bijstand te verlenen. Later deed de Verenigde Naties een wereldwijde oproep voor bijstand. In samenwerking met de Verenigde Naties herbouwden de bewoners van Bangladesh hun huizen.

Natuurrampen, zoals aardbevingen, cyclonen en overstromingen, kunnen eender waar en eender wanneer plaatsgrijpen. De Verenigde Naties coördineert de internationale inspanningen om zo snel mogelijk maximale noodhulp aan eender welk door een ramp getroffen land te bieden. Om de wereld bewuster te maken van de gevaren die natuurrampen inhouden, heeft de Verenigde Naties de negentiger jaren uitgeroepen tot het internationaal decennium voor de beperking van natuurrampen.

DE FEITEN: POKKEN, VOLLEDIG UITGEROEID

Mazelen, tuberculose, tetanus, difterie, kinkhoest en polio zijn de zes dodelijkste ziekten die kinderen krijgen in de meeste ontwikkelingslanden. Het resultaat van de inspanningen van UNICEF en WHO is dat vandaag de dag 80 % van de kinderen in de wereld ingeënt zijn. Hierdoor worden elk jaar 3 miljoen jonge levens gered. Pokken, een andere dodelijke ziekte, is nu wereldwijd uitgeroeid. Polio werd in het westen uitgebannen.

Een medisch assistent die vrouwen en kinderen vaccineert in een hospitaal in Kintamo, Leopoldville (Congo).

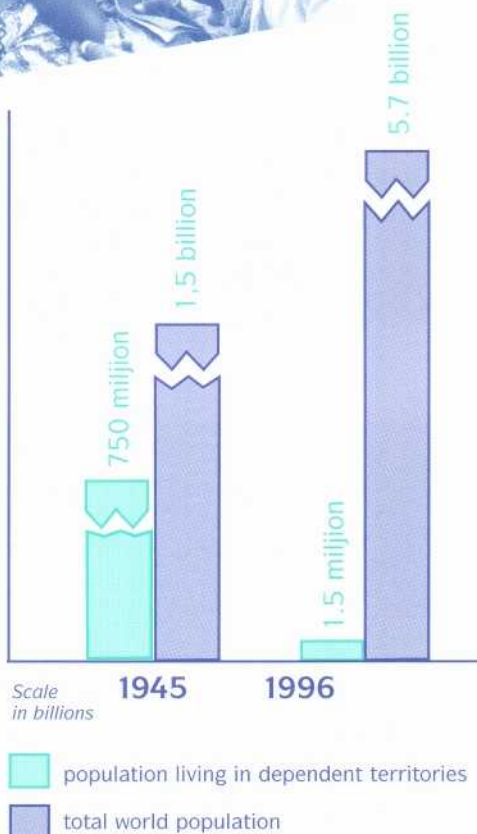

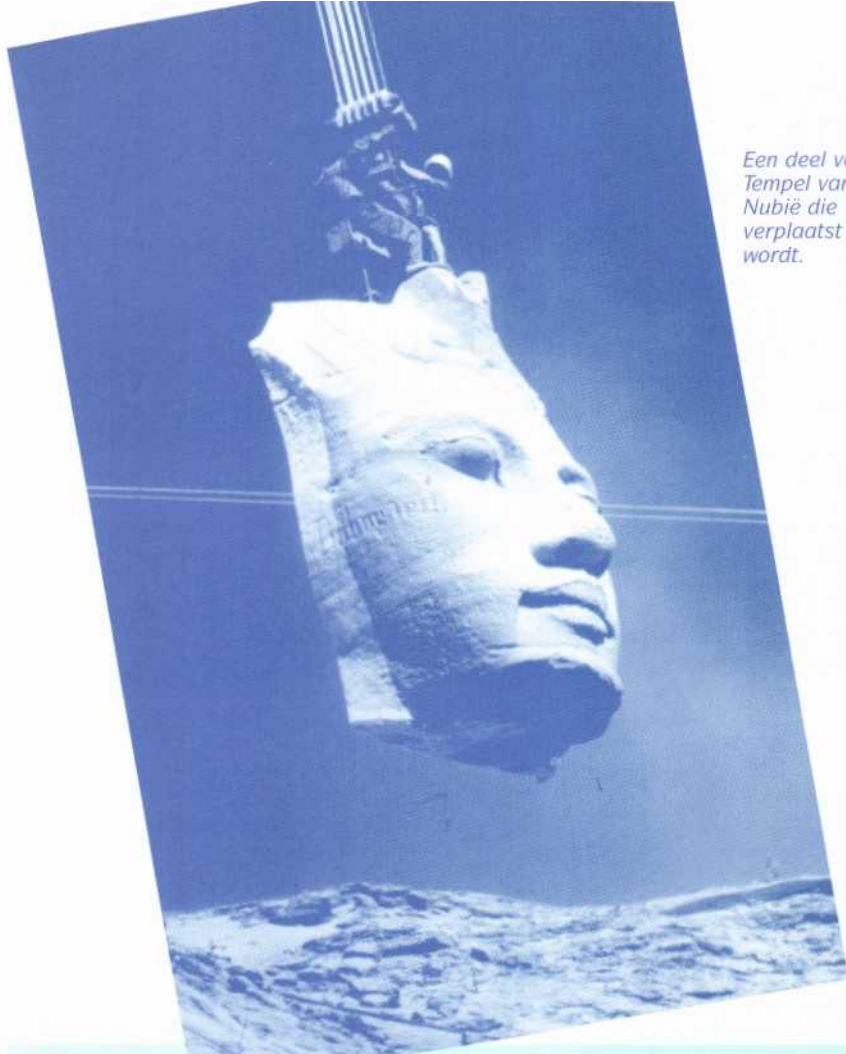
DE FEITEN:

EINDELIJK VRIJ

In 1945 leefde de helft van de wereldbevolking in landen die door buitenstaanders gecontroleerd werden. Die landen, kolonies genaamd, waren verdeeld onder een handvol supermachten zoals Groot-Brittannië, Frankrijk en Portugal. Door het proces dat we kennen als 'dekolonisatie' heeft de Verenigde Naties de meeste kolonies geholpen om onafhankelijk te worden. Meer dan 80 voormalige kolonies zijn nu zelf leden van de Verenigde Naties. Vandaag leven nog maar anderhalf miljoen mensen in niet-onafhankelijke gebieden.

How the world has changed

Een deel van de Tempel van Nubië die verplaatst wordt.

DE FEITEN: HET REDDEN VAN DE TEMPELS VAN NUBIË

Egypte is het thuisland van veel antieke tempels en monumenten, waaronder die in Nubië. De bouw van de Assoean-dam op de rivier de Nijl bedreigde het voortbestaan van deze 5000 jaar oude monumenten. In 1960 lanceerde UNESCO een wereldwijde campagne om de tempels te redden van de vernietiging. Maar dit kon alleen gebeuren door de monumenten te verplaatsen van het onderstroomde gebied naar een hoger gelegen stuk. Dat is precies wat de internationale experts, bijeengebracht door de Verenigde Naties, hebben gedaan: ze sneden de monumenten in blokken en pasten alles op een veiliger plaats terug in elkaar. Het kostte hen 20 jaar hard werk om deze spectaculaire taak tot een goed einde te brengen.

UNESCO heeft in meer dan 80 landen geholpen om historische monumenten te beschermen. Enkele voorbeelden: de Akropolis in Athene, Griekenland; de Angkor Wat Tempel, Cambodja; Uluru-Kata Tjuta Nationaal Park, Australië; de bibliotheek van Alexandrië, Egypte; en de Borobudur in Java, Indonesië.

De medaille van de Nobelprijs voor de Vrede, in 1988 toegekend aan de VN vredeshandhavingstroepen.

DE FEITEN: EEN PRIJS VOOR HET VERDEDIGEN VAN DE VREDE

'Ze kwamen van verschillende landen en hadden ver uit elkaar liggende achtergronden, maar ze waren verenigd in één ding: ze waren bereid om hun jeugd en hun energie te geven aan de dienst, wel wetend dat het risico's inhield. Het werd hun lot om de hoogste prijs te betalen die een mens kan betalen.'

Met deze woorden kende het Noorse Nobelprijscomité in 1988 de Vredesprijs toe aan de VN vredeshandhavingstroepen. Het was de zesde keer dat de Verenigde Naties of één van haar organisaties de Nobelprijs voor de Vrede ontving. Zeventien soldaten die de blauwe baret van de VN vredeshandhavingstroepen droegen, namen in naam van duizenden andere VN vredeshandhavers de Nobelprijs in ontvangst.

In december 1996 hadden meer dan 720.000 soldaten gediend in 42 VN vredeshandhavingsmisies; 1458 lieten daarbij het leven.

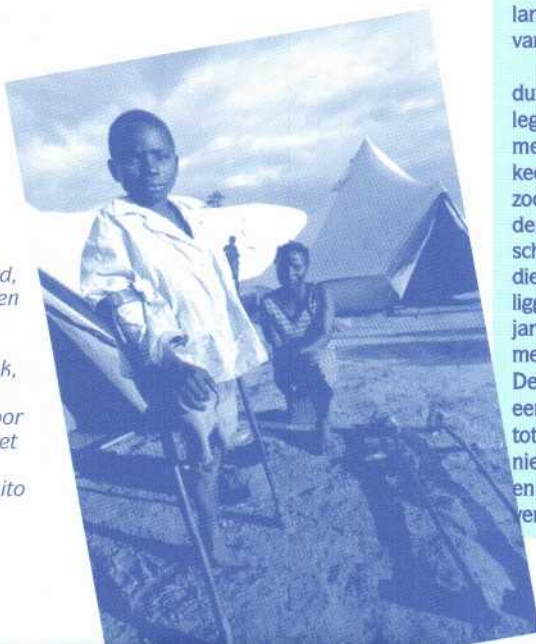
DE FEITEN:

KILLING FIELDS – VELDEN VAN DE DOOD

Landmijnen zijn dodelijke explosieven die verborgen liggen onder de grond in meer dan 68 landen over de hele wereld. Elke maand veroorzaken ze meer dan 2000 doden en gewonden. Alleen al in Cambodja liggen er nog 6 tot 10 miljoen mijnen verborgen, die 10 slachtoffers per dag eisen. De Verenigde Naties helpt landen bij het verwijderen van deze dodelijke mijnen.

Ontmijnen is een zeer dure en tijdrovende aangelegenheid. Elke vierkante meter grond moet gemarkeerd en zorgvuldig onderzocht worden. Het verwijderen van elk van de geschatte 110 miljoen mijnen die nu wereldwijd begraven liggen, zou ongeveer 33 miljard US Dollar kosten en meer dan 1100 jaar vergen. De Verenigde Naties wil een internationaal verdrag tot stand brengen dat alle nieuwe productie, verkoop en gebruik van landmijnen verbiedt.

Domingos, 12 jaar oud, die een been verloor bij een landmijnongeluk, staat op kruikjes voor tenten in het Kamp Minars, Kuito (Angola).

Enkele veel gestelde vragen

1. Wie kan er lid worden van de VN?

Alleen onafhankelijke staten die internationale erkenning genieten, kunnen lid worden van de VN. Volgens het Handvest staat de Verenigde Naties open voor alle vredelievende staten die hun verplichtingen accepteren en in de mogelijkheid zijn en bereid zijn die verplichtingen na te komen. Nieuwe staten worden opgenomen als lid van de Verenigde Naties door een besluit van de Algemene Vergadering na een aanbeveling van de Veiligheidsraad.

2. Wat is een 'veto'?

Vijf grootmachten speelden een sleutelrol bij de oprichting van de Verenigde Naties. Het waren ook de grootmachten die de Tweede Wereldoorlog gewonnen hadden. De ontwerpers van het VN-Handvest voorzagen dat deze vijf grootmachten – China, Frankrijk, de Russische Federatie (oorspronkelijk de USSR), het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten – een belangrijke rol zouden blijven spelen bij het handhaven van de internationale vrede en veiligheid. De beste manier om de vrede te verzekeren, was om de **vijf grootmachten** samen te laten werken via gemeenschappelijke besluitvorming, in het bijzonder over kwesties van oorlog en vrede. Zo werd besloten dat als eender wie van de vijf groten een **negatieve stem** zou uitbrengen over niet-procedurele aangelegenheden, de Vei-

ligheidsraad geen resolutie zou kunnen aannemen. Die speciale macht die gegeven werd aan de permanente leden is bekend geworden als het 'vetorecht'.

Over **procedurezaken** – zoals het aannemen van de agenda, uitnodigingen aan lidstaten om deel te nemen aan de zittingen van de Raad, of de aanvaarding van **procedureregels** – worden beslissingen genomen met een ja-stem van 9 willekeurige leden van de, in totaal, 15 leden van de veiligheidsraad. Hier hebben de permanente leden geen vetorecht.

3. Is het eerlijk dat alleen vijf grootmachten vetorecht hebben?

De laatste jaren hebben veel landen de nood aan hervorming en uitbreiding van de Veiligheidsraad gesuggereerd. Er bestaat echter geen overeenstemming over de manier waarop dit bereikt moet worden. Sommige lidstaten zijn niet te vinden voor het idee om het vetorecht af te schaffen. Anderen zouden liever dit recht beperken tot bepaalde situaties die de wereldvrede bedreigen. Vooraleer er enige veranderingen gebeuren zou het VN-Handvest hervormd moeten worden.

Sinds januari 1994 is een werkgroep, opgericht door de Algemene Vergadering, voorstellen aan het overwegen om het lidmaatschap van de Raad uit te breiden. Sommige landen hebben voorgesteld om, in overeenstemming met politieke en economische relaties, één land van Afrika, één van Azië en nog één van Latijns Amerika bij de nieuwe permanente leden op te nemen. Er is echter nog steeds geen overeenstemming bereikt over deze voorstellen.

4. Wat is de Dag van de Verenigde Naties?

Eenvoudig gezegd, is het de verjaardag van de Verenigde Naties. Op 24 oktober 1945 ontstond de VN nadat een meerderheid van de oor-

spronkelijke leden formeel hun lidmaatschap aanvaardden door akkoord te gaan met het VN-Handvest. Bijgevolg wordt 24 oktober wereldwijd gevierd als de Dag van de Verenigde Naties.

5. Welke zijn enkele andere belangrijke VN feestdagen?

De Internationale Dag van de Vrede wordt elk jaar op de derde dinsdag van september gevierd. Die gedenkdag valt samen met de opening van de gewone zitting van de Algemene Vergadering van de VN.

Andere VN gedenkdagen:

Internationale Dag van de Vrouw (8 maart)

Wereldmilieudag (5 juni)

Internationale Dag voor de Uitroeiing van Armoede (17 oktober)

Wereld AIDS dag (1 december)

Dag van de Rechten van de Mens
(10 december)

6. Heeft de VN een officieel lied?

De VN heeft geen officieel volkslied of hymne. De Algemene Vergadering erkende de noodzaak van een officieel lied en behield zich het recht voor om er één te selecteren en aan te nemen. Tot nu toe is er geen beslissing genomen.

In 1970 heeft Maestro Pablo Casals uit Spanje een hymne op muziek gezet die geschreven was ter ere van de VN door de Engelse dichter W. H. Auden. Die hymne werd uitgevoerd op de VN Dag in 1971 op de VN Hoofdzetel.

De Spaanse Maestro Pablo Casals dirigeert de première van zijn 'Hymne voor de Verenigde Naties' op de VN-Hoofdzetel op 24 oktober 1971.

**Wat kan er
gedaan worden
om de VN dag
te vieren?**

**De VN dag kan
op veel
manieren
gevierd worden.
Hier een paar
voorbeelden:**

De VN dag is een gelegenheid om vrede en vriendschap tussen de landen te vieren. Het is ook een gelegenheid om na te denken over de voortdurende uitdagingen waar we voor staan om van deze wereld een betere plaats te maken. Aangezien we daar allemaal een aandeel in hebben, zou iedereen de VN dag mee moeten vieren.

Op school: Je zou een VN dag viering kunnen organiseren door een school- of klasbijeenkomst te organiseren. Als je leerlingen uit verschillende landen hebt, dan zouden die hun nationale klederdracht kunnen dragen, hun volksliederen zingen of gewoon verhalen over hun land kunnen vertellen.

Je zou ook een debat kunnen organiseren over de rol van de VN op verschillende vlakken, waaronder vredeshandhaving, duurzame ontwikkeling en mensenrechten. Een gastspreker zou uitgenodigd kunnen worden om over het door jouw gekozen thema te komen spreken. Studenten kunnen vlaggen van verschillende landen maken en de bibliotheek kan boeken uit verschillende culturen tentoonstellen. Je zou ook kunnen overwegen om een speciale editie van je klas- of schoolkrantje uit te brengen.

Als je de mogelijkheid hebt om video's af te spelen, dan kan je je leraar vragen om een film te lenen van het dichtstbijzijnde VN-Informatiecentrum. Zelf kan je ook brieven schrijven naar lokale kranten om hen aan te zetten tot een grotere steun aan de Verenigde Naties.

Om je steun kenbaar te maken, kan je overwegen om lid te worden van de plaatselijke Vereniging voor de Verenigde Naties. Je kan ook een 'Model UN' – programma organiseren tijdens de daarvoor geschikte lessen.

In de lokale gemeenschap: ceremonieën om de VN-vlag te hijsen, conferenties en seminars, internationale muzikfestivals, kunst- en ambachtsmarkten, boeken- en voedselverkoop zijn enkele van de activiteiten die traditioneel georganiseerd worden om de VN dag te vieren.

Samenvallend met de viering kan je de lokale overheid aanmoedigen om een VN dag-proclamatie uit te vaardigen. Niet-gouvernementele organisaties kunnen een VN dag-prijs uitreiken voor belangrijke bijdragen aan het bewerkstelligen van vrede en respect voor de mensenrechten.

Veel landen vieren ook de VN dag door bomen te planten, boeken en kleding te verzamelen voor de behoeftigen en geld in te zamelen voor internationale humanitaire hulp. Soms vieren regeringen de VN dag door een straat of park naar de VN te noemen en door de uitgifte van VN dag herdenkingspostzegels of munten.

Elke dag ontvangt de VN bergen brieven van mensen over de hele wereld. Veel daarvan komen van jonge mensen die daarmee hun steun betuigen aan het werk van de Organisatie. Anderen bevatten advies aan de Secretaris-Generaal over hoe hij het beste zijn werk zou kunnen aanpakken. Op 24 oktober 1996 organiseerde het departement Informatie een speciaal evenement tijdens de Algemene Vergadering om de VN dag te vieren. Een selectie van brieven die door jonge mensen geschreven waren werd bij die gelegenheid voorgelezen. Deze brief, geschreven door een jonge supporter van de Verenigde Naties uit Washington in de Verenigde Staten, was daarbij.

Beste Verenigde Naties,

Ik schrijf u over de oorlogen in de wereld. Waarom houden de wereldleiders geen boksmatch in de plaats van mensen te doden?

*Hoogachtend,
Keith Kautz
3de jaar
Kapowsin Basisschool
Graham, Washington*

**Beste
Verenigde Naties,**

9-18-96
Dear United Nations,
I am writing to you about
the wars in the world.
Why don't the leaders of the
countries that fight each
other have a boxing match
instead of killing people.
Sincerely,
Keith Kautz
3rd Grade
Kapowsin Elementary
Graham, Wash.

7. Waarheen kan ik schrijven voor meer informatie over de Verenigde Naties?

De Verenigde Naties is één van de grootste producenten van informatie in de wereld. Er worden belangrijke onderzoekspublicaties uitgegeven, statistische rapporten, economische overzichten en rapporten over sociale en politieke onderwerpen. Van statistiek tot wapenbeheersing, van economie tot milieu, van wetenschap tot internationale politiek, alle interessante gebieden worden door de VN en haar gespecialiseerde organisaties en programma's behandeld. Er worden ook films, video's en radioprogramma's geproduceerd.

Om meer te weten te komen over VN kan je schrijven naar: **VN Informatiecentrum voor de Benelux, De Broquevillelaan 40, 1200 Brussel, Fax: (32 2) 770 77 59**

8. Is er informatie over de VN beschikbaar op het Internet?

Ja. De VN heeft haar eigen website op het World Wide Web. De homepage werd opgebouwd rond vijf thema's: vrede en veiligheid, economische en sociale ontwikkeling, internationaal recht, mensenrechten en humanitaire aangelegenheden. Een reeks toegangsknoppen leidt de bezoeker naar gedetailleerde informatie over een aantal specifieke onderwerpen, de verschillende organen van de Verenigde Naties, nieuws, documenten en audiovisuele diensten. Daarenboven biedt een overzicht van 'hot links' de mogelijkheid om in verbinding te treden met VN kantoren en agentschappen in Genève, Parijs, Wenen, Tokio, en vele anderen.

De VN homepage vind je op het volgende adres: **<http://www.un.org>**

9. Is er iets op de VN website dat speciaal ontworpen is voor jongeren?

Ja. Een on-line educatiedienst, de 'The United Nations CyberSchoolBus', werd opgebouwd rond frisse ideeën, wereldwijde informatie en nieuw educatief materiaal voor in de klas. De on-line database bevat meer dan 30 terreinen van informatie over de 185 VN lidstaten. Er zijn ook foto's te vinden van over de hele wereld in een futuristische wereld-fotogalerij. The CyberSchoolBus vindt je op <http://www.un.org/Pubs/CyberSchoolBus>. De site voorziet ook een discussieplaats voor deelnemers aan het 'Model UN' programma. De 'Model UN' discussieplaats (MUNDA) laat jonge mensen toe ideeën en informatie uit te wisselen via het Internet. MUNDA vindt je op <http://www.un.org/pubs/CyberSchoolBus/munda>

DPI/1880 – Dutch – 5000 – November 1997
De Nederlandstalige versie van deze brochure
werd verzorgd door het VN Informatiecentrum
voor de Benelux in samenwerking met de Vere-
niging voor de Verenigde Naties en met de steun
van de Administratie Buitenlands Beleid van
het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

VN-Informatiecentrum voor
België, Nederland en Luxemburg,
de Broquevillelaan 40, 1200 Brussel, België
Tel.: 0032 2 775 82 80 – Fax: 0032 2 770 77 59
email: unicbel@pop.unicc.org.